

שבת
שלום

פרשת בא

בויכוח הסוער בעד ונגד השילומים מגרמניה הובאו נימוקים שונים. בעיה זו איננה חדשה שהרי התעוררה בעמנו כבר לפני אלפי שנים. לאחר עינויים וסבל יצאו אבותינו ממחנות העבדים במצרים כשפניהם מועדות אל הארץ והנה ה' פונה למשה: ..וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב" (שמות י"א, ב').

לילדי ישראל שהושלכו ליאור ולאמבטיות הדם בהן רחץ פרעה- אין שילומים. זהו תפקידו של הקב"ה: "וישמע אלוקים את נאקתם" (ב', כ"ד).

בני ישראל תבעו שילומים רק עבור עבודת הפרך במחנות הריכוז. זהו חשבון שגם האדם יכול ומחוייב לעשות.

(מתוך ממעין האגדה א. ארזי)

שעור פרשת השבוע: כנרת סמואל

ימי החול		שבת	
5.48	זמן תפילין /טלית	16.30	הדלקת נרות
		16.40	מנחה א' 14.00 ב' 16.40
9.15	סוף זמן ק"ש		ערבית ושיעור
16.55←16.52	שקיעה	6.45	שחרית א'
13.15	מנחה א' (בחד"א)	8.30	שחרית ב'
16.40	מנחה וערבית	11.30	קידוש
17.13	צאת הכוכבים	13.30 ,12.30	מנחה
20.10	ערבית	17.00	לימוד 'דור לדור'
7.30	שחרית נוער	17.27	צאת השבת

אחות תורנית- חגית קאופמן

"...וארע'ס כי הוא אט"

"בארץ ישראל קם העם היהודי". האומנם?

כולנו מכירים את אותו משפט אלמותי. כולנו גם מתעלמים מן העובדה שהוא מוטעה מיסודו. פרשת 'בוא' היא הוכחה ניצחת לכך. סיפורי האבות אותם סיימנו לקרוא זה מכבר מתארים מציאותות חמולתית-משפחתית, שאין דבר בינה ובין המונח "עם". יעקב ובניו, כמו מאות משפחות אחרות ששהו באזורנו באותה התקופה, חיו במארג שבטי אוטרכי, נדדו כשהצטרפו לכך (בתוך ארץ-ישראל ומחוצה לה), נשאו ונתנו עם עדות אחרות, וכל שחיפשו היה להמשיך ולשרוד. לעומת זאת, השעבוד המצרי יצר את מה שהשפע שקדם לו לא יכול היה להפיק. כמו בעשרות דוגמאות היסטוריות אחרות, ביכולתו של משבר לאחד פרטים הנרדפים בעוון זהה, לגבשם, ולהכין את הקרקע לקראת מהפכה אותה יתעלו לצרכיהם. בשמו של האל נשלח משה למשימת חייו – ללכד את בני ישראל היושבים בארץ גושן, לעמוד מול פרעה, ועל ידי אותות ומופתים להשתחרר מן העול הנורא. רק אז הפכו שישים ריבוא עבדים פרטיים לכדי ישות אחידה, והחלו במסעם במדבר סיני לכיוון הארץ המובטחת. אז מעתה אמרו - "במצרים קם העם היהודי"? לא בדיוק.

מדען המדינה הפוסט מודרניסט בנדיקט אנדרסון, שם לו למטרה לנפץ את רעיון ה'לאומיות' שקנה לו נחלה, לטעמו נרחבת מדי, בכל עמי העת המודרנית, ובתצורה שונה גם בעת העתיקה. הוא טען שכל עם הינו "קהילה מדומיינת" שמגדירה לעצמה עבר משותף, על מנת להצדיק את ההווה ולשרת את העתיד. בלאומיות ראה אנדרסון כלי של השלטון בעזרתו הוא מְבַנֶה מציאות, ממשמע ו'מְשִׁטֵר' את האוכלוסייה ונותן לה לחוש כי היא סובייקט היסטורי אחיד, על אף הזיוף שבדבר. לכן, לדידו, 'עם' ו'לאום' הם פיקציות תועלתניות חסרות אחיזה במציאות.

גם אם לא נסכים לדעתו (ולמען הסר ספק – אני חולק עליה מכל וכל), מובן כי קבוצה מדינית שכל מה שמאחד אותה הוא רגע מכוון בעבר ותו לא, נוסעת היא על אדי דלק ועתידה לא ברור. לענייננו, אם נגדיר את השהות במצרים כפרק הזמן במהלכו התגבש העם היהודי, ניקלע למצב בעייתי בו הלאומיות היהודית היא בסך הכל תגובת-נגד למצב הקשה, ולמעשה אינה עומדת בפני עצמה. היה וכך, מרגע שנפסקה עבדות מצרים תכליתו של העם הטרי חדלה מלהתקיים, הדבק בין חלקי האומה יתפוגג, ולא תעמוד שום סיבה להמשך קיומם של היהודים כעם.

אבל לא היא. השהות במצרים הייתה רק הטריגר, ואילו ההתבססות בארץ-ישראל, מיסוד מערכת חוקים ייחודית כל כך, השמירה על אורח חיים דומה ברובו ועוד, כל אלה יצרו הסתעפות דואלית של עבר והווה שלא הותירה מקום של ספק באשר לקיומו של העם'. זה היה נכון אז, ונכון גם היום. הקהילה לא 'מדומיינת' כלל וכלל ואינה אמורפית. היא נוגעת לכל אספקט שהוא.

לא לחינם בחר בן-גוריון לפתוח את מגילת העצמאות דווקא בביטוי הזה. עלינו לחיות מתוך הבנה שאיננו "עם" רק מתוך 'ברירת מחדל' מול האסונות הפוקדים אותנו. איננו רק מתכתבים עם העבר בהתרפקות רומנטית, או שואפים לעתיד בכמיהה משיחית. אנו נשענים על כללי מוסר ותרבות עתיקים, חיים בגאון, מתקיימים בהווה ומשמשים דוגמא לכל העמים.

ישי קינאן

חודש שבט

"אלה אזכרה.."

(תשס"ט)	ז' שבט- יום פטירתו של חברנו מנחם אפלבוים ז"ל
(תשנ"ד)	י"ז שבט- יום פטירתה של חברתנו יסכה לנדאו ז"ל
(תשס"ז)	י"ט שבט- יום פטירתו של חברנו אברהמי רוזנמן ז"ל
(תשס"ט)	כ' שבט – יום פטירתו של חברנו אבא נוריק ז"ל
(תשמ"ז)	כ"א שבט- יום פטירתו של חברנו מרדכי גולדפדן (גרט) ז"ל
(תשס"ט)	כ"א שבט- יום פטירתו של חברנו יעקב קיני (קבוס) ז"ל
(תשע"א)	כ"ח שבט – יום פטירתו של חברנו שלמה אש ז"ל
(תשנ"ו)	ל' שבט- יום פטירתו של חברנו נחמן צור ז"ל

השבוע הנ"ל –

ביום חמישי שעבר- התקיימה אזכרתו של חברנו יהודה רוזמן ז"ל. לאחר העלייה לקברו נפגשנו במועדון לחבר ללמוד משניות לזכרו מפי בנו אלדד ולשמוע את שיעורו של הרב דניאל שילה שכותרתו היתה "מולדת זו ארץ אבות - ומהי המדינה?". בשיעור הוזכרו גדולי תורה מכל הדורות אשר פסקו שהמצווה להתיישב בארץ חלה רק כאשר הריבונו בידנו, אבל גם בתקופות אחרות זוהי 'מצווה גדולה'..(משמעות הביטוי בשפה ה'הלכתית'-מעשה טוב וחשוב אך אינו בגדר של מצווה ממש). דיווח-חנן גולן.

בליל שבת – עברנו 'סדנה לכתובת צ'קים לקיבוצניק - בקיבוץ המתחדש' בהדרכת הרב ארי. עסקנו לרגל השנה האזרחית הבאה עלינו לטובה, בסוגיה 'הלכתית' המתייחסת לרישום התאריך על הצ'ק. האם רישום התאריך על פי הלוח הגרגוריאני המתייחס ללידתו של ישו, אינו בגדר איסור חמור מהתורה שלא לאמץ את חוקי הגויים? אמנם לוח זה משמש ברובן המכריע של מדינות העולם ובמילים 'מכובסות' ההתייחסות אליו מכונה 'למנינים', ועדיין - מדובר בלוח נוצרי שהונהג בצו האפיפיור! על פי חוקי המדינה ניתן לרשום בכל טופס רשמי כולל המחאות את התאריך העברי, אולם הסרבול המתלווה אליו אינו קטן. הרב ארי סיפר על עירייה שהחליטה לנהל את ענייניה על פי התאריך העברי בלבד, עד שנוכחה לדעת כי אחת לשנתיים-שלוש נולד חודש נוסף שגם עליו יש לשלם משכורת ולא נלקח בחשבון מראש. מיד נצמדה מחדש אותה העירייה ללוח השנה האזרחי.. ובכן, גם שומרי מצוות אדוקים מקלים בעניין, מכמה סיבות: ראשית, בירור מעמיק מהצד התורני המתייחס למאורעות הסטורים בהם היה קשור ישו, מעלה שתאריך הלידה המשוער אליו מתייחסת הספירה - שגוי! שנית, 'לוח השנה האזרחי' משמש ככלי טכני בלבד בידי ההמונים במסחר בין לאומי, בתקשורת או בכל מטרה אזרחית אחרת. נדיר לשייך משמעות 'דתית' לשימוש בו. מכאן שבמקרה זה, לא חל האיסור להידמות לגויים וללכת באורחותיהם.

בשבת – הרחוב דובי גינזברג בשיעור פרשת השבוע על מכת הברד המתוארת אף היא באריכות יחסית לשאר המכות ומהווה נקודת מפנה. רק במכה השביעית אנשים קיפחו את חייהם ממש וסדרי הטבע שהשתנו - איימו ישירות על פרעה. במדינה בה מקור המים היחידי הוא היאור והמפתח לשימוש בו נמצא בלעדית בידיו של פרעה, משקעים מכל סוג שהוא - מהווים סכנה ליציבות שלטונו. פרעה חושש מהמטר יותר מאשר הוא חושש מהברד: "וירא פרעה כי חדל המטר והברד..ויכבד לבו.."(ט', ל"ד). בראשית דבריו הביא דובי מדבריו של חנן פורת ז"ל המצטט מתהילים ומישעיהו ומדמה את דבר ה' לגשם ולשלג. חלקם כמטר נספגים מיד באדמה ומרוויח אותה במהירות, וחלקם נמסים ככפור וכשלג, ונספגים בה אט אט..

לאחר השיעור הזמינה משפחת סט ברוחב ליבם, את חברי הקהילה לקידוש, לכבוד בת המצווה של אוריה. בין המטעמים טעמנו קוגל ממאפה ידיו של הרב ארי ובין המשקאות שתינו ליקר דובדבנים אותו הכינה במו ידה, סבתה של בת המצווה – דובדבנים אמיתיים מתרוצצים בקרבו וטעמו טעם גן עדן. נעמה נשאה דברים נרגשים בפני הקהל וסיפרה על כוחן של הנשים לתרום לעולם ההלכה מנסיון ומנקודת מבטן. מזל טוב לאוריה ולכל בני משפחת סט.

ביום שני אחה"צ - עלינו לקברו של שמחה לוי ז"ל במלאת שנה לפטירתו, הטקס היה לפי מיטב מסורת יהדות בריטניה. אחר כך התכנסנו במועדון לחבר, ואחרי כיבוד ותפילת מנחה שמענו הרצאה מרתקת על התפתחות ה C.T, מכשיר אבחון מציל חיים שבפיתוחו עסק שמחה ז"ל שנים רבות. ההרצאה עסקה בטיב ההקרנות והביצועים של המכשיר ואף שהייתה ברמה של פיסיקה גבוהה, היא הועברה בשפה ברורה ומובנת לכל. המרצה ד"ר אהוד דפני, שעבד שנים רבות עם שמחה ז"ל הוסיף וסיפר על תכונותיו התרומיות של האיש, על רשימת הפטנטים הרשומים על שמו ועוד. את הערב סיימה נכדתו הבכורה נעמי פרץ (עברון) במבט על פרשת השבוע והצליחה לקשור בטוב טעם את יציאת מצרים עם עלייתו של סבה מארץ של שפע לארץ חדשה מתוך קשר עמוק ליהדות ולציונות. דיווחה שושנה עברון.

יורט קימלמן

למשפחת חכמון
ברוכים הבאים לשכונת שקד
קהילת סעד

בשבת והודיה

בשבת והודיה לבורא עולם על שהיטיב עימנו, וזיכנו לנכדה נפלאה בת לשי ולטליה.
אנחנו שמחים ונרגשים מאד.
שי וטליה בחרו בשם: **פלא** שפירושו: קסם, נס, הפתעה- ככתוב: "ה' אלוקי אתה, ארוממך אודה שמך, כי עשית פלא". (ישעיהו כה' א')
בהזדמנות זו נודה על המתנה המרגשת שקיבלנו מהקיבוץ לשמחת ההורים. ולרבקליה נאחל שתזכה להכין חבילות לתינוקות עוד שנים רבות.
הציבור מוזמן לשמוח עימנו בשבת זו, פרשת בא, בביתנו, לאחר מניין שני.

רה ואחה פלס

רכבת ישראל מתחברת לעדרות - תיק, תק..

הנה הגיעה הרכבת גם אלינו בכל הדרה! את קשריי לתחנה הנבנית בשדרות קשרתי בביקורים ובצילומים המנציחים את תהליך העבודה.

באחד מביקוריי האקראיים במקום לפני כחצי שנה סגרה המשטרה לפתע את המתחם לרגל ביקורו של שר התחבורה ישראל כץ- במקום. השר שהגיע כשהוא מלווה בפמלייתו ובעוזריו שמטבע הדברים רגילים לדבר גבוהה גבוהה ולהבטיח הבטחות, הבטיח לנוכחים במקום כי עד סוף השנה האזרחית הקרובה תיפתח התחנה ותתחיל לפעול.

פקפקתי בקול מול השר ואנשיו על הצהרתם היומרנית - אולם השר הבטיח לי אישית! – "עוד ניפגש לקראת סוף השנה..".

דיווחתי על הידיעה לעלון מתוך הרגשה שמדובר בעוד בלון..

והנה להפתעתי- הרכבת יוצאת לדרכה בדיוק במועד שהובטח. יצאתי גם אני, על פי בקשת העורך, לסקר ולצלם את המאורע אולם הפעם עמד בפניי קושי נוסף. שלא כבפעם הקודמת בה נפגשתי עם השר ללא תיאום, הפעם כמעט ובלתי אפשרי היה להיכנס לרשימת המוזמנים הסגורה ולעמוד גם מול פמליית ראש הממשלה!

ערב קודם הגעתי למתחם התחנה ותכננתי את מהלכיי..

למחרת נכחתי בטכס כשאני מצויד בכמה מצלמות ואף הוצבתי אחר כבוד בעמדת הצלמים..
-לכולם היה ברור ששם מקומי!!

הטכס החל.

עוד ועוד דוברים עלו וסיפרו על חשיבות הפרויקט שמחבר את הפריפריה למרכז ומסייע לפיתוח האזור. זמרת בת המקום אשר זכתה בתכנית 'כוכב נולד' עלתה לשיר ולאחר הטכס המרשים - נגזר הסרט.

לאחר מכן יצאו ראש הממשלה, השר ופמלייתו לנסיעת הבכורה ברכבת יחד עם המוזמנים. ניצלתי הזדמנות והתנצלתי בפני השר, שישב בקרון לצדו של ראש הממשלה, על כך שפקפקתי ביכולותיו בביקורו הקודם וגם על כך שנבצר ממני 'לכבד אותו בנוכחותי' בנסיעת הבכורה, עקב תכניותי הקודמות..
בתמורה פיציתי את שניהם בצילום משותף!!

בצאתי מהתחנה דרך שרוול המעבר הבחנתי בשלוש קבוצות של צילומים מתקופות שונות שצולמו על ידי אנשי האזור והוצגו לראווה. קבוצת הצילומים הראשונה היתה של אנשי סעד בני כל הגילאים המייצגת את 'שרשרת הדורות' - מרים שלמון במטבח, בני גינזברג במכון החליבה, אוריה דרורי כנער - מחזיק בספר תורה וכליד- מחייך לשמים. טל סט נוטלת ידיה בדבקות בכניסה לבית הכנסת, שהם ועדי קאופמן מפזרות חיוכים..
- ממש תחנה משלנו!

חברים רבים כבר מנצלים להנאתם את שרותיה של הרכבת.. ובינתיים, בחינם.

שנוכה כולנו להמשך פיתוח האזור ולשימוש בתחבורה מתקדמת.

אורי יצרי

מכתב המחמט את הלב..

שלום רב,
אינני יודעת למי לפנות באופן אישי ופרטני, ואולי אינני צריכה לפנות באופן אישי, אלא לכל מערכת החינוך בסעד? לכל מי שעוסק בחינוך נכדיי (בין השאר)?
רציתי למסור לכל אחד ואחת מכם יישר כוח גדול. השבת התארחו נכדיי שי, ידידיה ובארי-אמונה אצלי, ואני רווייתי נחת והתגאיתי מאוד בידיעותיהם (אני לא פולנייה אבל בהחלט סבתא!)...
הם סיפרו על פרשת השבוע וידעו היטב מה כתוב ומה מדרש... דיברנו על דברים שונים ובנושאים רבים והם ידעו המון! ואפילו בארי הקטנה בת השנתיים ידעה לשיר לי שירים ולהסביר לי, שכתב את השירים האלה ביאליק!
אז תודה ענקית למורים ולגנות, אני מעריכה מאוד!

מריט סואל [פתח תקוה]

לרחמי וליוחקאל אנדאו ולכל המשפחה
מלא טוב להולדת הנכדה
בת ארצות ולנתנאל אנדאו

לשרה ולשמחה בלס ולכל המשפחה
מלא טוב להולדת הנכדה - פלא
בת אטליה ולסי

צדכון כלליט לשימוש במועדון אחר וחדר הנצחה

השבוע צבענו את המועדון ואנו משקיעים בטיפוחו מאמצים וכספים רבים.
על ניהול המועדון וחדר הנצחה מופקדת באה גל ש' טורחת ומתרוצצת' בכדי שנהנה כולנו מפינות חמד אלו.

ניתן להפנות בקשה לשימוש במועדון/חדר הנצחה לבאה במסרון או בפתק לת.ד. 47

אנו מבקשים מהחברים לשמור על ניקיונם של המועדון וחדר הנצחה ולכבד את מאמציה.
כל בקשה לשימוש במועדון על ציודו ובחדר הנצחה - יש להפנות ולתאם עם באה.
אין לתלות קישוטים, להדביק סלוטייפ לקירות וכדו'

חדר הנצחה והמועדון הם שלנו ובשבילנו- נשמור עליהם לטובתנו!

מועדון הסרט הטוב

ביום שני 06/1/2014 בשעה 17:00

יוקרן במועדון לחבר הסרט:

פלאות

שכונה ירושלמית, הנמצאת בקו התפר שבין העיר המזרחית והעיר המערבית, סוחפת לתוכה את ארנב - אומן גרפיטי וברמן ירושלמי, יעקב גיטיס - חוקר פרטי עם סוד אפל, הרב שמעיה כנפו - רב שידוע בזכות סגולותיו ויכולתו לצפות את העתיד, אלה - אשת עסקים יפיפייה, ווקס - מלצרית חוזרת בתשובה. מערכת היחסים המתפתחת בין הדמויות מייצגת עולמות שונים ואמיתות שונות ונעה על קו התפר שבין אמונה ואמנות, כאשר מהלכי העלילה עתידים לשנות את מהלך חיי גיבוריה.

שחקנים: אדיר מילר, אורי חזקיה, יהודה לוי, יובל שרף, אפרת גוש, גברי בנאי, אבי דנגור
במאי: אבי נשר. ז'אנר: דרמה, ישראלי. שפת הסרט: עברית. אורך הסרט: 112 דקות

כואב מולחמים!

הלדמנות לטיוף מרתק, מחכים ומהנה!

מסע המושבות מירושלים ומיפו אל מושבות הגליל והעמק בעקבות הראי"ה קוק זצ"ל ורבני הישוב
(מטעם בית הרב בירושלים)

בימים שלישי-רביעי, כ"ה-כ"ו באדר א' תשע"ד (25-26.02.14)

אנו מארגנים טיול בן יומיים בעקבות מסע המושבות של הראי"ה קוק זצ"ל ורבנים נוספים שמטרתו היתה:
לקרב את הלבבות בין המחנות וננסה לברר: האם המסע הצליח??

נערוך מסע מרתק לזכרון יעקב, מרחביה, כפר תבור, פוריה, כנרת, ראש פינה ויסוד המעלה, המשלב פגישות עם דמויות ייחודיות מאנשי המושבות, הכרת הארץ, היסטוריה, אקטואליה ומפגש מרתק בין גוניה של החברה הישראלית, תוך דיון בבעיות ובאידיאולוגיות אז והיום.

במשך יומיים ניסע באוטובוס צמוד, בליווי הרצאות והדרכה ברמה אקדמאית. נבקר באתרים ונתארח בבית הארחה אחוזת אהלו + ארוחות צהרים וערב בשריות.

פרטים נוספים, תכנית ומחירים - יחולקו בתיבות הדואר.

מומלץ מאד!!

המאונ'יניט יפנו בהקדם למריט תמיר - 052/8694504

א. החזרת עטרה ליושנה בפן המקומי:

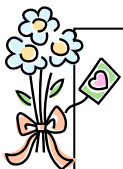
לצערי לא נכחתי בערב השיחה על נושא ענף המזון והקייטרינג. תורשה לי כאן הערה לשונית, שאינה שייכת כלל לנושא הדיון – ולכן אפשר בהחלט לעבור לתחילת הקטע הבא. כמו רבים הנרתעים מחדירת המילים הלועזיות ללשונו, גם אני לא אהבתי את הלעז הקייטרינגי. אבל – מה לעשות – אם נכנה את המיזם החדש "הסעדת סעד" (בעברית נכונה וטהורה), עלולים השומעים להגיע לכלל טעות ולחשוב שמדובר בכך שסעד זקוקה ל...סעד! ועוד עלולים להתלבט הקוראים, אם הכוונה לעזרה במובן הסיעודי (חלילה וחס), או שמא במובן הסעודתי (חלילה וחוזר חלילה...)

נחזור לעיקר ענייננו: לפני שנים מספר, ביזמת ענף המזון וועדת תרבות (כמדומני), הונהגה אחת לחודש ארוחת ערב חגיגית בחדר האוכל. רבים נהגו להשתתף בסעודה, על טפס ועל זקניהם. היתה זו חוויה נחמדה, בה המה חדר האוכל ממצהלות הילדים ומנחת ההורים. ענף המזון נהג לחדש בכל פעם טעמים נוספים ומקוריים לסעודות והשמחה היתה רבה. לא הבנתי בזמנו מדוע נפסק המנהג היפה – ועלה על דעתי שאולי אזלו הרעיונות לחידושים מזוניים (כמעט אמרתי קולינריים...) – ולכן הופסק המנהג. לכן יש לומר בפה מלא (תרתי משמע...): אין צורך לחדש בכל פעם, אנחנו ציבור שמרני בדרך כלל. כמו שהתרגלנו לדג המטוגן של יום ו' ולקוסקוס של יום ד' – נשכיל גם להתרגל למתכונת קבועה של סעודות הערב, אם תהיה.

ב. החזרת עטרה ליושנה בפן המקראי

לצערנו, אתרע מזלו של "יום החודש" המקראי ועם תחיית החגים והמועדים לא זכה ראש החודש לחוות חידוש ראוי, על אף שמו... לא פעם דנו בוועדות התרבות והדת כיצד יש לחדש את מסורת המועד הנונה. הרי לפניכם הצעה שאי אפשר לסרב לה: להפוך את סעודת "טעם של פעם" לארוע חגיגי. עם מערכת הגברה ראויה, ניתן להשמיע מנגינות מתאימות – ובעיקר: דבר תורה או דבר היסטוריה המכוון לחודש הבעל"ט. כמובן שאופי החגיגה יהיה שונה בין ר"ח אדר לר"ח מנחם אב, העיקר שנזכה לחדש מנהג קדום (נא לעיין בשמואל א' פרק כ').

חנן אולן

תודה...

לילדי חטיבת הביניים ולמדריכיהם, על
מבצע: 'טיפוח הגינות למבוגרים'
פשוט מחמם את הלב!

מרתאית שריף

"פרקי אבות לנהג"

מאת: אשר אפרון

הוא היה אומר:
הו מתונים בכביש,
עשה לך רב (קו).
וקנה לך חבר ..
(שיקפיץ אותך אל, ומהרכבת).

בשמי השבוע תכנית המשק 2014

בתום האסיפה השבוע, הרגשתי צורך לכתוב דברים אלו בשמי ובשם חברים רבים המלווים את חלופ בעבודתו.

חלופ הציג תכנית משק יומרנית עם הדגשה של קו צמיחה. ורווח משמעותי על מחזור העסקים. יש קיבוצים שמתלבטים - בעידן ההפרטה - מהו תפקידו של מרכז המשק, כאשר לכל ענף יש הנהלה שהיא עוזרת לקבל החלטות לגבי פעילות הענף.

חלופ הראה לנו איך תפקידו של מרכז משק לדחוף את הענפים קדימה לעוד עשייה ולעוד הצלחות. בכל הענפים דוחפים לשיפור והתקדמות. נכון שעל הנייר המספרים פשוטים. אך מאחרי המספרים עומדים אנשים שעובדים ומזיעים וחלופ דוחף לעוד אמצעי יצור ולעוד הכנסות והתמקצעות של העובדים. לא פעם אנחנו מתלבטים האם לא לחזור לכיווני תעשייה, בתכנית שהוצגה וכיווני ההתפתחות שלה, ראינו איך החקלאות שלנו הופכת לתעשייה, וזהו הערך המוסף של שיטת העבודה הזאת. כך שיש שאיפה לימקסום אמצעי היצור העומדים לרשותינו וכנראה עם יוזמה ויצירתיות השמיים הם הגבול...

בתכנית שהוגשה ראינו כיווני צמיחה אשר יכולים לאפשר גם מקומות תעסוקה למי שמוכן ללכלך את הידיים ובהחלט יש מקום לקליטה. המגבלה שהצמיחה היא איטית וההתקדמות קשה, נצטרך בהחלט לבחון ולראות איך למתמידים ניתן אופק התפתחותי וזה לא קל.

תודה לחלופ על ההשקעה ועל דחיפת העובדים והמנהלים קדימה לעוד עשייה ולעוד הצלחות.

כמובן שמעל הכל בהיות התכנית העסקית מבוססת בעיקר על חקלאות אנחנו צריכים גם הרבה ברכת שמיים, כדי שעשייה זאת תצליח. והלוואי שנהייה ראויים לכך.

בני א'נלברג

צ'כונן א"מ

השבוע סיימה חגית בלומנטל את עבודתה כספרנית ורכטי תופסת את מקומה.

לציבור הקוראים היתה בקשה להעמיק את הקשר בין הספרנית לחברים - רכטי כגמלאית מתכוונת להיענות לצורך זה.

שעות פתיחת הספרייה יהיו 08:00 – 13:00 בכל ימי השבוע למעט יום רביעי בו הספרייה תהייה סגורה. פרטים לגבי השעות בהן רכטי תהיה בספרייה יימסרו בהמשך.

במוצאי שבת הספרייה פתוחה, חצי שעה לאחר צאת השבת למשך שעה.

תודה לחגית ובהצלחה לרכטי וקריאה נעימה לציבור הקוראים.

תודה

ברצוני להביע את תודתי העמוקה לקהילת סעד על החיזוק והקבלה של אמירת הקדיש בשנת האבל לפטירת אבי מורי שמחה לוי ז"ל. תמיכה וקבלה כאלה אינן מובנות מאליהן והן בעיני חלק מייחודה של סעד.

חודשים רבים לפני פטירתו של אבא ז"ל ממחלת הסרטן התחלתי לחשוב על אמירת קדיש, אנו שתי אחיות והיה לי ברור ששאלת הקדיש תעלה, אך חזרתי והדחקתי אותה כי סירבתי להבין שהמוות קרוב כל כך. ההחלטה התגבשה סמוך מאד לפטירתו, תוך התייעצות ולימוד עם גיסתי דבורה עברון, מורת הלכה והרב ארי סט שליוו אותי בפטירה ובלוויה בהדרכה מעשית ורוחנית.

תודה לכל אלה ששיתפו אותי בסיפורים אישיים על אמירת קדיש של נשים, והכוחות שזה נותן, בין מתוך חוויה אישית, או מסורת שהתגלגלה במשפחה או קהילה. זה גרם לי להרגיש שאני חלק משרשרת נמשכת של נשים שעשו זאת בעבר ותעשינה זאת בעתיד.

תודה למתפללי מנייני השכונות, מניין גיינג'י, מניין ליפא (שהיה המניין בו נהג אבא ז"ל להתפלל) ומניין בוקי במוצאי שבתות. תודה לחברות שהצטרפו ועמדו לצדי בתפילה ועניית אמן.

תודה לבאי ובאות בית הכנסת בחול, בשבת ובחג, בעזרת הגברים ובעזרת הנשים. תודה לאומרי הקדיש האחרים שקיבלוני לתוך מקהלתם ועזרו, תודה לכל הניגשים והניגשות לעודד ולחזק במה שנראה כמסע ארוך וכבד.

לכל מי שהדליק את האור בעזרת הנשים בבקרים החשוכים בטרם זריחה – תודה.

ערה אחרון

le hennin de la hennin הקהילה

ביום חמישי ט' בטבת (12/12/13), לאחר שתי ישיבות של בניית דרכי עבודה והסכמות, התכנסה הנהלת הקהילה לישיבה ראשונה מן המניין. כל חברי הנהלת הקהילה נכחו בישיבה ולמי ששכח, אזכיר אותם בשמותיהם: שמחה בלס, בוקי, מיכל אחיטוב, חנוש, בני ג', אורלי, כרמל, סלעית והחתום מטה. במהלך הישיבה סוכם הנושאים הבאים:

א. אושרה **אמנת העבודה** של הנהלת הקהילה, אשר תהווה בע"ה נר לרגלנו בעבודתנו המשותפת. חבר המעוניין יכול לקבלה במשרד אצל שחר.

ב. **הנצחת חברנו פיפקה ז"ל** – חנוש הציג את הנושא ונחום הרחיב. לאחר דיון ממצה סוכם:

1. להנציח את פיפקה במקום פועלו בנקודות לאיסוף אשפה ומחזור.

2. יוקם צוות קטן שיבחן אפשרויות ויביא הצעה מעשית לביצוע אשר תוצג ותאושר בהנהלת הקהילה ובמידת הצורך גם באסיפה.

3. שלט הנצחה צנוע ייקבע בסמוך לעמדה מרכזית ליד בית הכנסת.

ההצעה התקבלה ברוב קולות ועוברת ליישום באחריות חנוש ונחום.

שתי הערות בשולי הדיון:

- חשוב לי להדגיש את מורכבות נושא ההנצחה בקהילה. ישנו תקנון מפורט שהוכן בתקופת עפר ונמצא בשלבים אחרונים לקראת דיון והחלטה.
- ראש המועצה התחייב לסייע לנו במימון פרויקט זה "שקל מול שקל".

ג. **חדרי צעירים** – בהשתתפות אפרת פראווי- רכזת חומ"ש.

תקציר הפרקים הקודמים: המלצת הנהלת הקהילה (לפני חצי שנה) שלא לתת חדרים לחומ"ש עוררה מחאה ציבורית מצד הצעירים. בעקבות זאת התכנסו בוגרי י"ב והוריהם, וכן תיכוניםטים, לדיון משותף יחד עם מנהלי הקהילה ועם נציגי ועדת קליטה וחומש בעניין. לאור הדיון הנ"ל התחלנו בחשיבה מחודשת בנדון. ככלל נראה שאין הכרח לתת חדרים לייג ולחיילים, וגם בקרב ההורים חלוקות הדעות בנושא. יחד עם זאת, אנחנו בתחושה שכאשר יש בקשות ויכולת להיענות להן, נכון לעשות כן.

הביקוש לדירות מצד צעירי חומש הוא סה"כ קטן, וכמגמה כללית הולך ויורד עם השנים. בשל כך, חשבנו שנכון יהיה לתת חדרים, יחד עם אמירה ברורה, כי קבלת החדר מותנית במצאי הדירות. כלומר, עקרונית, איננו מתחייבים למתן חדר לחיילים, ייג וכו', יחד עם זאת, במידה ויש בזמן הפניה חדר פנוי- נאפשר זאת.

הצעה זו מביאה בחשבון מצד אחד את העדיפות לזוגות צעירים שלגביהם הצורך בדירה דחוף יותר, ומצד שני את הרצון לקרב את בנינו ובנותינו היקרים, וללכת לקראתם במידת האפשר.

פירוט ההצעה כפי שגובשה לאחר הדיון:

1. ככלל תינתן עדיפות לבנים מול השכרות לסטודנטים, דבר שיחייב את הבנים להודיע על רצונם עד לתאריך מוסכם ולהתחייב לשכירות של שנה שלמה.
2. חדרים לחומ"ש יינתנו עפ"י מצאי הדירות הקיים. (אם לא יהיו מספיק חדרים לכל הפונים, משמע שבאותה שנה לא יינתנו חדרים כלל לאותה שכבה אלא אם יוסכם בין חברי השכבה אחרת).
3. בסמכות הנהלת הקהילה לפעול באופן מושכל במקרים מיוחדים.
4. חדרים בייג ובזמן השרות הצבאי, יינתנו בכל פעם לשנה ובחידוש חוזה לשנה נוספת.
5. המגורים בזמן חומ"ש הם – 2 בחדר בבית יוצאי צבא/ בית גיורא.
6. עלויות: עלות חדר לבן לחברי קיבוץ הינה 25% מעלות החדר באותה עת (מענק 100 ש"ח עבור חדר ניתן רק לחיילים/ש"ל).
7. במסגרת חוזה השכירות יחתמו הבנים על 3 נספחים:
 - א. קבלת מחויבות לשמירה על הנורמה הדתית במרחב הציבורי (הפרהסיה הקיבוצית).
 - ב. מחויבות לשמירה על הציוד (ריהוט) וניקיון בבית ומחוצה לו.
 - ג. נספח תכולת חדר בעת קבלתו כמקובל – יחסוך אי נעימות לעת סיום החוזה.
- ד. בישיבותינו הבאות, נדון בע"ה **בתקציב הקהילה** ובתכנית העבודה של הנהלת הקהילה לשנת 2014.

נחום אַנדאן

אִיהוּדִית אַפֶּטִיין וְאִכָּל הַמַּסַּחָה - מֵאֵל טוֹב לְהוֹלֵדַת הַיֵּן

נִכְדֵי אֵאִילָנָה וְיִצְקָה אַפֶּטִיין, בֵּן לְשֵׁבוֹת וְיִשְׂרָאֵל אַפֶּטִיין

שיחה עם אפרן קונספטיון – "אפי"

אפי, יליד הפיליפינים, הגיע לארץ בשנת 1998 הישר אל משפחת אירית ובוקי ברט, כמטפל לעמרי. הוא חשב בזמנו שיעבוד 5 שנים וישוב לארצו, והנה הוא אתנו כבר 15 שנה!

לפני בואו לא היה לו מושג מה ימצא כאן – אך כנוצרי מאמין בחר את ישראל כמקום עבודה כי רצה מאד לחיות בארץ הקודש.

אפי התאהב מייד בעמרי, במשפחת ברט כולה ובסעד.

לאפי 6 ילדים בני 14 עד 24. אשתו ז"ל נהרגה לפני מספר שנים בתאונת דרכים. הילדים גרים כולם יחד בבית המשפחה. הבת הבכורה נשואה ואם לתאומות בנות 3. הבן הגדול ימאי בחברת ספנות בין-לאומית. הילדים הגדולים לומדים לתואר ואפי הדגיש שהחינוך וההשקעה בלימודים חשובים לו מאד, ולמעשה על מנת לאפשר לילדיו ללמוד כראוי, הוא בחר לעבוד מחוץ לארצו, למרות הקושי בניתוק מהמשפחה והתרבות. כתחליף לחיים ביחד הוא מקפיד לשוחח ב"סקייפ" עם כל בן ובת מדי שבוע, בכדי לעקוב אחר התקדמותם.

הוא מודה לקב"ה שילדיו לא יצאו לתרבות רעה כמו רבים מבני גילם, ועל כך שהקידמה מאפשרת לו לשמוע ולראות אותם דרך האינטרנט.

סופת הטייפון שפקדה את הפיליפינים לפני כמה שבועות ארעה קרוב למקום מגורי המשפחה והחברים של אפי, וקשה היה לו לתאר את הקושי לחוות מרחוק אסון שכזה, לא לדעת מה קורה...משפחתו היו בני מזל גדול ויצאו ללא פגע, אך רבים ממכריו איבדו משפחה ורכוש.

בחופשת חג המולד ביקר אפי בעיר הקודש ירושלים ונסע עם קבוצה לבית-לחם. הוא סיפר בהתרגשות את חווית הביקור במקומות הקדושים לנצרות.

אפי אדם שקט וחרוץ, שמח בחלקו ומאושר להיות בן-בית אצל משפחת ברט, שתמיכתה בו לאורך השנים עוזרת לו להתגבר על הגעגועים והקשיים. מצפה לנכד חדש בשבועות הקרובים.

ראיינה: שרה פולק

להדס ולקראל לוי ולכל המשפחה

מזל טוב להולדת הבן - צידו יצחק

שתלכו להרבה שמחה ונחת

עזת סיפור הספריית ילדים

ביום שני ה' שבט, 6/1

בשעה 17.30

עם מרים צרפתי

לאחר מכן ניתן לשאול ספרים ודי.וי.די.

עד השעה 19.00.

מוזמנים במחנה.

לרחל כהן ולכל המשפחה

מזל טוב להר המצווה של הנכד

יותם צהאף

בנט של נורית ואמוץ צהאף

